

[Undervisningsministeren.]

det er ikke blomster, der er vokset i undervisningsinspektionen have. Det er jeg ikke blind for; men man skal heller ikke undervurdere undervisningsinspektionens forståelse af hele dette område. Jeg har nede på min plads liggende en hel mappe med forsøgsforslag. Jeg ved, at undervisningsinspektøren for gymnasieskolen har stillet sig ganske overordentlig liberalt overfor gymnasielærernes forsøg i nogle fag. Jeg ser, at nogle af de ærede medlemmer smiler ad mig, men det er ikke desto mindre tilfældet. . . . (*Jørgen Jørgensen [Lejre]*: Det kniber for os at høre ministeren, tal lidt højere!). Undskyld, kan De ikke høre, hvad jeg siger, det gør mig ondt.

Det ærede medlem hr. Bomholt omtalte muligheden af at komme uden om denne vanskelighed eller meningsforskel, vil jeg hellere sige, ganske simpelt derved, at man for hver skoleforms vedkommende nedsatte et tremandsudvalg med undervisningsinspektøren som formand. Det ligger jo ikke langt fra det, som er foreslået her, som går ud på, at det bliver undervisningsinspektørerne, der som det sædvanlige organ skal fungere i så henseende, men der skal ansættes to nye tilsynsførende til hjælp. Når det ærede medlem hr. Bomholt også taler om en repræsentant for forældrene, så tror jeg ærlig talt, at forældrene vil betakke sig for at få pålagt et sådant ansvar. De vil føle, at det har de ikke tilstrækkelig fagkundskab til, medmindre de da er skolefolk, og i så tilfælde kan de komme til at fungere i en anden forstand end forældre i almindelighed.

Det ærede medlem hr. Bomholt talte i tilslutning til landstingsmand Bonnichsen om trykket fra den ene skoleafdeling på den anden. Jeg skal selvfølgelig ikke nægte, at et sådant tryk kan findes; også jeg kan forstå og har følt det. Men i loven af 27. maj 1950 angående ændring i folkeskoleloven og almenskoleloven bemyndiges ministeren jo til i forsøgsøjemed at tillade, at almenskolelovens bestemmelser om mellemskolen fraviges, og så hedder det videre i denne lov, som jo er det ærede medlem hr. Bomholts egen lov:

„i det omfang, hvori det kan ske uden tilsidesættelse af de mellemskolen ved nævnte lovs §§ 2 og 3, jfr. § 11, pålagte opgaver, herunder i forholdet til realklassen og gymnasiet“.

Det ærede medlem hr. Bomholt har altså også selv indset vanskeligheden ved at undgå, at den ene skoleafdeling kommer til at trykke på den anden.

Det ærede medlem hr. Bomholt sagde, at nu håbede han, at forslaget ikke blot skulle blive en formel indrømmelse overfor et krav, som man ikke kan klare sig overfor, men at der virkelig ligger vilje bag. Min opfattelse af sagen er, at man, allerede som forholdene er nu, før dette lovforslags vedtages, i virkeligheden i ikke ringe grad med de rammer, man allerede har, vil kunne gøre forsøg indenfor undervisningen. Når forslaget vedtages, bliver der altså bedre muligheder. Jeg håber, at forbedringen sker ikke alene derved, at rammerne udvides, således at undervisningsordningen kan lægges om, hvis den enkelte lærer synes det, men også således, at loven kan inspirere, tilskynde nogle lærere, som måske har undervist på samme måde i mange år, til at tage under overvejelse, om de ikke skulle begynde at tænke på at sætte noget nyt i gang til glæde for sig selv og til gavn for deres elever.

Jeg vil gerne takke de ærede medlemmer hr. Marius Buhl og hr. Karl Olsen for deres tilslutning til lovforslaget. Jeg kan ganske slutte mig til de betragtninger, de har gjort gældende.

Jeg er ganske enig med det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Lejre) i hans udtalelser om, at stoffet bør gøres levende og interessant. Jeg vil heller ikke skjule, at jeg selv, når jeg har undervist f. eks. i seminarier, har følt, at dette, at et bestemt pensum skulle nås, kunne gå ud over det levende og interessante. Men det er alligevel sådan, at de lærere i folkeskolen, der har sind til at undervise — det var det, jeg sagde forleden dag på mødet i Seminarieforeningen: der skal sind til folkelig undervisning —, de når det også nok indenfor de rammer, der allerede er givet. Jeg vil også gerne give min tilslutning til det ærede medlems udtalelse om, at det er i hverdagsskolen, vi skal have forsøgene og derigennem fornyelsen ind. Det er ikke nok at få en eller anden stor forsøgsskole — ja, det ene behøvede i og for sig ikke at udelukke det andet, men det er dog ude i hverdagsskolen, der skal gøres forsøg. Det er der, de unge lærere skal tage fat og det nye stråle ned; det er da, synes jeg, så klart.

Jeg tror, jeg allerede tildels har besvaret de indvendinger, det ærede medlem fru Inger Merete Nordentoft har fremsat. Det vil blive vanskeligt at etablere et fælles tilsynsorgan for hele skolen, og jeg er ikke sikker på, at man ikke vil kunne nå det samme med de tilsynsorganer, vi allerede har; det mener jeg i virkeligheden man må kunne. Der er ingen grund til at tænke sig, at det ikke skulle kunne lade sig gøre. Det ærede